

Amicul Tinerimii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Primăvară

Muguri se deschid pe crengi,
Flori în câmp se-arată,
Cerul de-ametist întreg
N'are nicio pată.

Sus, aleargă în văzduh,
Stol de păsărele;
Jos s'aprind în sân dorinți,—
Ochi privesc la ele.

Strânse 'n umbră la isvor
Despicându-și pletele,
Cântă-a dragoste în cor
Și visează fetele.

Pe poteci, ca un copil,
Suflet ia privirea,
Și inundă în April
Ca un râu, iubirea.

Ion Dinescu

AMICUL TINERIMII, revistă bimestrială.
Anul III, No. 2/1935. Abon. pe un an lei 48,
un număr lei 8. Tip. și Edit. „C. E.” Bucu-
rești 4, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Amintire

Când noaptea lin plutește
Pe munți, pe ape line —
Când luna strălucește,
Eu mă gândesc la Tine!

Și'n orice dimineață
Trezindu-mă mereu,
Și gând și 'ntreaga viață,
Predau lui Dumnezeu.

Când dulcea primăvară
Cu flori a umplut lunca,
Spre Domnul mă'ndrept iară
Să-i împlinesc porunca.

Și toamna sau în iarnă
Când cerul este plin
De fulgi ce prind să cearnă,
La Tine Doamne vin!

Ion V. Negoșanu

Director: VASILE FLORESCU.
Redactor: P. P. PAULINI Fiul.
Redacția și Administrația, București 4, Str.
Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116. Tel. 3-45-61.

Amicul Tinerimii

educație, morală, știință, literatură, muzică, distracție

General Dr. Vr. P. STAVRESCU

Dumnezeu în adevărul științific

Vreme de peste o jumătate de secol am cercetat cu stăruință să aflu în mod sigur pe ce fapte sau pe ce idei justificate se sprijină acei oameni cari susțin că *nu există Dumnezeu*, și pe ce se sprijină acei cari susțin că *Dumnezeu există*.

Pentru ca să aflu în această privință documentările cele mai sigure și mai irecuzabile, mi-am zis — ca omul de știință — că nu aș isbuti altfel decât consultând pe oamenii cei mai desăvârșiți din lumea întregă, pe genile cari au descoperit principiile și relațiunile fenomenelor chimice, fizice, mecanice și biologice, pe iluminații cari au demonstrat mecanismul dinamicei universale și au prins legile Naturii.

Cercetând scrierile lor, am ajuns să aflu că toți aceștia — în toate împrejurările — au recunoscut că *DUMNEZEU EXISTA*, și au mărturisit în scrierile lor că *DUMNEZEU EXISTA*.

De aceea, „cutezător ponderat“ cum cred că sunt, așa precum mă cunoaște de vreo 70 de ani lumea în care am trăit, și având până la jertfire „curajul opiniei mele controlată“, mă pronunț categoric împotriva semidocșilor din categoria concetățeanului moldovean I. Nădejde, acel Nădejde care, pe la anii 1883—1886, în revista ieșană „Contimporanul“, se prezența cititorilor săi ca fiind tare versat în doctrina darvinienă, pentru a demonstra prin darvinism că *DUMNEZEU NU EXISTA*. Dacă însă citim pagină cu pagină scrierile lui Darwin, găsim că naturalistul acesta, ca și naturalistul Lamarck, ambii s'au pronunțat categoric și textual că, în scrierile lor, ei doar se încearcă să explice altfel de cât în Biblie creațiunea ființelor vii, dar e neîndoios că *DUMNEZEU EXISTA*.

Pe de altă parte, socotesc a fi mai înțelepțește să mă iau după iluminați și după genii, — și nu după unul din ei, ci după toți, și

nu după criticii îndrugători de teapa limbutului german Ernest Haeckel. Căci genile mari nu se mulțumesc doar să afirme, ci ei documentează controlând mereu. Așa, de pildă, adevărații savanți, înainte de a se pronunța dacă Dumnezeu există sau nu există, și-au pus întrebarea:

— *Este oare cu puțință, da sau nu, ca Universul să fie creat dela sine, prin el însuși, adică din nimic și prin nimic?*

La această întrebare, *INALTA ȘTIINȚA* le răspunde categoric: *Nimeni până astăzi n'a putut să demonstreze că există ceva care să se creieze prin sine însăși. Din contră, azi e demonstrat până la evidență că — precum a dovedit chimistul Pasteur — vieaja derivă din vieajă și numai din vieajă. Deci, e neîndoios că un Creator al Universului a existat din eternitate, că acest Creator are în el vieajă, El e o „FORȚĂ VIE“.*

Se prea poate ca cititorii mei să dorească, în această privință, să aibă sub ochi evintele, chiar și numele acestor savanți. A 'i înșira pe toți, ar fi prea obosi-

tor. Iată dau, însă, numele a câtorva, și cinci din frazele lor. Acești câțiva sunt: **ASTRONOMII** Arago, Herschel, Laplace, Copernic și Kepler; **CHIMIȘTII** Jean Dumas, Armand Gauthier, Louis Pasteur, Istrate și Longinescu; **MATEMATICIANUL** Gauchy; **FIZICIANII** Göethe și Lord Kelvin; **FIZICIANII** Volta, Painlevé și Musceleanu; **NATURALIȘTII** Linné, Lamarck, Cruveillier, Fluren, Geoffroy Saint Hiller, Agassiz, Gaudry, Gravière, Claude Bernard, Milne Edward, Charles Darwin, Paulescu și Grasset.

Iată și cele cinci mai scurte din fraze:

PROF. PAULESCU: „Omul de știință nu se poate mulțumi a spune doar „Cred în Dumnezeu”; el trebuie să afirme:—Știu că există Dumnezeu“.

DARWIN: „Vieța, la originea ei, a fost suflată de Creator, într'un mic număr de forme sau într'o singură formă, dezvoltându-se apoi după anumite legi“.

AGASSIZ: „Suntem obligăți a vedea în fenomenele Naturii existența unui Dumnezeu care cugetă“.

LAPLACE: „Dumnezeul nostru al astronomilor, domnește pe deasupra timpului și pe deasupra eternității; în el nu e schimbare. Și cu cât pătrundem în operele lui, cu atâta ne întărim în felul acesta de a vedea“.

HERSCHEL: „Știința stabilește existența lui Dumnezeu și precizează atributele divinității pe niște baze așa

„de puternice încât orice îndoială devine absurdă, iar ateismul rămâne un caraghioslăc sau „ajunge de răsul lumii“.

Toți marii savanți, de acord între ei, au formulat câteva principii fundamentale, zise *adevăruri eterne*, dintre cari extrag pe următoarele zece, cari formează între ele un „tot“ ce nu se poate sdruncina:

1. E adevăr etern că nimic nu se face fără cauză.

2. E adevăr etern că ceace există e însăși Natura, iar în afară de Natură nu există nimic: nici în spațiu nici în timp.

3. E adevăr etern că Natura se află în continuă mișcare.

4. E adevăr etern că în Natură nimic nu se pierde, ci totul se transformă.

5. E adevăr etern că vieța constituie unul din aspectele mișcării, anume e un schimb continuu și evolutiv de energii și de elemente.

6. E adevăr etern că aspectele actuale vii sunt repetiri și

nuanțări ale vechilor aspecte; iar din vechile aspecte unele au dispărut, pe când altele continuă să existe alături de cele noi apărute.

7. E adevăr etern că însușirile fiecăruia dintre oameni sunt repetirile celor ancestrale, adică din moși strămoși.

8. E adevăr etern că fenomenul prefacerii aspectelor vii consistă esențial în adaptarea substanței vii la îngăduința mediului, și, întru cât adaptarea actuală e o adaptare a vechilor adaptări, implicit a existat **PRINCIPIUL PREADAPTĂRII**.

9. Principiul preadaptării e însuși principiul preexistenței.

10. Principiul preexistenței vieții e însuși **PRINCIPIUL EXISTENȚII LUI DUMNEZEU**.

DECI, NATURA E OPERA LUI DUMNEZEU. IAR NOI OAMENII, FACAND PARTE DIN NATURA, SUNTEM PRODUSUL OPERII LUI DUMNEZEU.

IN ACORD PERFECT cu aceste principii, știința biologică explică azi și natura umană a următoarelor adevăruri sfinte:

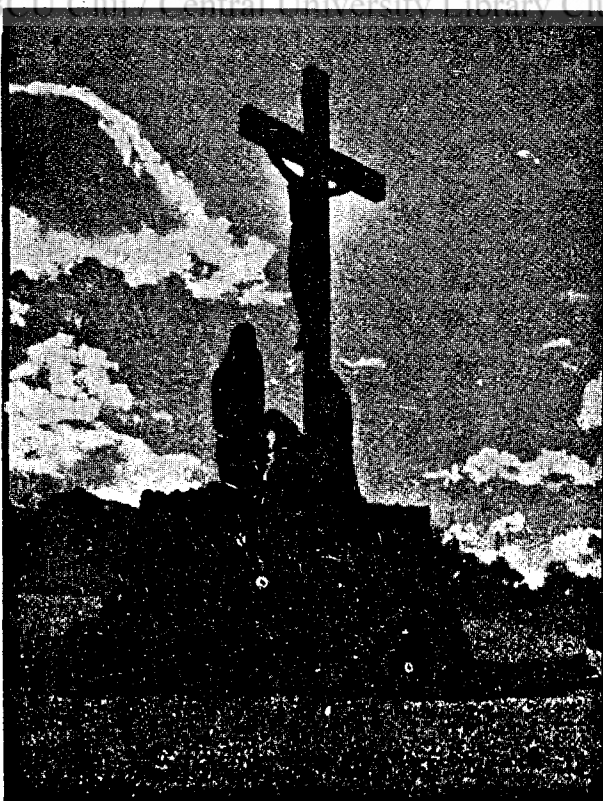
1. *Sentimentul religios a isorât iscodirea; iar iscodirea a devenit ou timpul Știința experimentală.*

3. *Ca și prin credința religioasă, omul poate să se convingă și prin Știința pozitivă că omul e creat de Dumnezeu, iar nu Mediul cosmic, căci Mediul cosmic e numai suportul material al vieții.*

4. *Intocmai sentimentul religios, înalta știință apropie pe om de Dumnezeu, dacă omul e zdrăvăn la cap.*

5. *Fără de credință în Dumnezeu, speța omului ar fi o grupă de animale perfecționate în arta de a-și specula semenii.*

6. *Fără credință în Dumnezeu nici-un om nu poate fi fericit,*

Unirea face puterea!

Era o noapte de toamnă. Vremea era foarte posomorită. Cercul era acoperit de nori negri cari, ca un zăbranic de doliu ascundeau fața pământului de razele argintii cari încercau să vină din spre lună. Un vânt ușor, dar tăios, marea sinistru acelei nopți. Se părea că cea mai perfectă liniște domnea; dar realitatea era alta.

Departe, într'un desis al tainicei păduri, se petrecea ceva îngrozitor. Un bărbat robust și altul ceva mai mic la înfățișare, se aflau acolo pentru o răfuială. Prin ce împrejurare se întâlniseră numai ei amândoi — împricinării — tocmai acolo, nu se poate ști. Fapt e că unul urmărind o veche răzbunare, căuta să ia vieța celuilalt.

Nimeni nu era martor la cele ce se petreceau în mijlocul pădurii, nimeni care să fie martor al celui răpus. După o luptă crâncenă, disperat, muribundul căuta un martor prin mijlocirea căruia se lovească în conștiința criminalului. Ne mai putându-se apăra, își plimba privirile pe sus. Deodată auzi un sgomot prin aer: plecau cocorii. Tipetele lor răsunau strident în liniștea acelei nopți târzii. Cu glas abia auzit, cel bătut mai putu să murmure câteva cuvinte: „Cocorii aceștia imi sunt martori că tu m'ai omorât fără să-ți fiu vinovat cu nimic”, apoi se prăbuși. Dându-și seama de fapta sa, ucigașul se făcu nevăzut.

A doua zi crima a fost descoperită, însă toate cercelările Justiției au rămas fără rezultat. Asasinul n'a putut fi găsit. Totul trebuia să rămână în mister.

...

Trecuseră mulți ani. Era o noapte senină de toamnă. O lună plină pe cer, a cărei raze răspândeau o lumină clară „ca ziua”, marea farmecul momentului.

Sub o boltă de viță, un gospodar întinsese o masă mare pentru o petrecere familiară. Toți invitații își ocupară locurile respective în jurul mesei. Bucurie, veselie, cheful era în toi. Fiecare petrecea de minune. Numai inima gospodarului era neliniștită, mai neliniștită ca oricând.

Un călător singuratic străbătea într'o zi un lanț de munți. Sprijinit pe un baston lung și ferecat, el urca o potecă îngustă, înaintând cu greutate. Deodată fu întrerupt în călătoria sa: o piatră enormă, ruptă din munte și aruncată de vreun uragan de-a-curmezișul potecii, îi închisese trecerea. Nu mai era chip de mers înainte. Deoparte, erau stânci perpendiculare, de cealaltă parte o prăpastie de nepătruns. Călătorul încercă să dea piatra cea mare la o parte, dar ea nu se urni din loc. Atunci se așeză descurajat pe marginea potecii și se întreba cu îngrijorare ce se va întâmpla cu el dacă îl va apuca noaptea în munți, sub cerul liber, în acel loc sălbatec? Cum se gândea așa, iată că sosi din urmă un al doilea călător. Noul venit, ca și primul călător, își arătă desamăgirea când, după încercări zadarnice, văzu că nu e chip să miște piatra din loc. Ceva mai târziu veni tot pe acolo un al treilea călător. El se gândi și făcu aceleași eforturi ca și cei doi, cari veniseră mai înainte, dar nu izbuti mai bine ca ei.

Atunci, primul călător, care era un om deștept, luă cuvântul și zise: „Fiecare din noi a încercat în zadar să urnească singur această piatră uriașă din loc. Dar acum suntem trei. Dacă vom uni puterile noastre, cu siguranță că vom obține un rezultat mai bun”. „Să încercăm, să încercăm”, răspunseră ceilalți doi. Zis și făcut! Cei trei bărbați se proptiră cu un stâlp de boltă și înșepenind mușchii lor, împinseră cu puteri unite piatra cea mare. Ea începu să se miște, să se clatine, să se răstoarne... Încă o sfortare, și se prăvăli în prăpastie cu trosnituri înspăimântătoare.

Apoi, cei trei călători continuară drumul lor pe potecă, satisfăcuți și bucuroși; de aci înainte nu mai erau singuri și neputincioși. — Întâmplarea de față confirmă veracitatea proverbului universal: „Unirea face puterea”.

Pentru această unire între om și aproapele său, s'a rugat cu căldură Isus, întemeietorul religiunii creștine, când a zis: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M'ai trimis”. Ioan 17, 21.

Din declarația Maestrului divin reiese că dumnezeirea lui Isus, se poate dovedi cu prisosință prin „unirea care trebuie să lege pe toți oamenii și mai ales pe cei de aceeași credință între ei”. Sau, cu alte cuvinte, dacă numiți oameni pretind că sunt creștini, că adică, au dreapta credință în Isus Hristos, dar se invidiază, se gelozesc, se urăsc, se învrăjdesc, se războiesc între ei și unii împotriva altora, prin aceasta arată că religionea pe care o profesază nu are nicio influență binefăcătoare asupra lor. Mai mult,

prin neunirea între ei, tăgăduesc atât divinitatea persoanei Fiului lui Dumnezeu, cât și autoritatea doctrinei Sale.

Pentru ilustrarea unirii, care trebuie să existe între Hristos și urmașii Săi, Învățătorul venit din cer, a dat următoarea pildă: „Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul . . . *Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi*. După cum mlădița nu poate aduce roade dela sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roade dacă nu rămâneți în Mine“.

Ce minunat exemplu spre a ilustra marea binefacere a unirii între Dumnezeu și om și între om și aproapele său! Această unire între dreptcredincioși este taina voinței lui Dumnezeu în planul de mântuire al oamenilor prin Isus Hristos. Pentru aducerea la îndeplinire a acestui înalt scop se coborî Isus din cer. Pentru acest scop a suferit, a murit, a înviat și S'a înălțat la cer, trimițând Spiritul păcii între oamenii plăcuți lui Dumnezeu.

Ce însărcinare mai nobilă și mai grea poate fi decât a încerca de a trăi în pace și a rămâne strâns unit chiar cu oamenii de diferite caractere, cu deosebiri de vederi și cu diferențe de opinii. Vorbind tocmai de această divină vocațiune a lui Isus, adică de a uni acest soi de oameni, o celebră scriitoare, Doamna E. G. White, zice:

„Între acești primi ucenici domnea o deosebire vădită. Ei aveau să devină învățătorii lumii, și reprezentau caractere cu totul deosebite. Aci era Levi Matei, vameșul, chemat dintr'o vieață activă de afaceri și dependentă de Roma; Simon Zelotu, dușmanul înverșunat al autorității imperiale; Petru, impulsiv, încrezător în sine, aprins, împreună cu Andrei, fratele său; Iuda din Iudeea, fin, capabil însă de o mentalitate josnică; Filip și Toma, credincioși și serioși însă cu inimi zăbovitoare în ale credinții; Iacob cel tânăr și Iuda, mai puțin deosebindu-se între frați dar bărbați puternici, hotărâți atât în greșelile cât și în virtuțile lor; Natanael, un copil în ce privea sinceritatea și încrederea; și fiii ambițioși dar plini de iubire ai lui Zebedeu.

Spre a putea continua cu succes lucrarea la care fuseseră chemați, acești ucenici, așa de deosebiți în caracteristicile lor naturale, în educație și în obiceiurile vieții, au trebuit să ajungă la unitatea sentimentelor, cugetelor și faptelor lor“.

Isus cunoștea trăsăturile de caracter ale tuturor oamenilor, atât ale amicilor și adoratorilor Săi cât și ale adversarilor și ale inamicilor doctrinei Sale. Potrivit cu observațiunile Sale profunde, Isus, care cunoștea gândurile oamenilor a zis odată: „*Orice împărăție desbinată împotriva ei însăși, este pustie; și orice cetate sau casă desbinată împotriva ei însăși, nu poate dănuți*“. Mat. 12, 25.

Înainte de nașterea lui Isus, Salustiu, un istoric roman, care a trăit înainte de Hristos, zicea încă de pe atunci: „*Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur*“, ceea ce pe românește vrea să zică: „Statele cele mai mici se desvoltă prin unire, cele mai mari pier din cauza discordiei (neunirei)“.

Așa se petrec lucrurile în state, așa se petrec și în biserica lui Hristos. După cum forța unui stat constă în unirea tuturor cetățenilor tot așa și puterea unei biserici constă în unirea tuturor credincioșilor. Discordia, adică neunirea, divizează biserica și o desarmează împotriva inimi-

Prietenii din jurul său erau prea bine dispuși ca să observe frământarea lui. De altfel, era cunoscut ca devenit dela un timp foarte posomorît. Din când în când avea chiar momente de furie, fără să știe pentru ce! Abia după ce se liniștea, mărturisea că nimeni nu-i făcuse nimic și că totul vine din cauza unui gând care-l urmărește. Cu toate rugămintele, n'a vrut niciodată să destăinuiească nimănui ce-l apăsa pe suflet.

Așa și'n seara aceasta: același gând îi reveni în minte. Dar odată tresare. Un sgomot i-a mărit peste măsură starea lui de neliniște și-l făcu să tresară atât de tare, încât cei din jur observară. Întrebat, spuse că-i este rău. A fost dus în casă și lungit pe un pat. Începu să aibă călduri, să se sbată și în cele din urmă, aiurea . . .

Plecau cocorii. Pe deasupra boltei de viță unde era petrecerea, trecuse un cârd de cocori croncănind. Acest croncănit răsună puternic în noapte, dar răsunase și mai puternic în inima gospodarului muncit de conștiință. I se păruse că sunt exact cocorii luaiți ca martori de cel sugrumat cu câțiva ani în urmă. „Cocorii aceștia îmi sunt martori că tu m'ai omorît“ . . . Cuvinte de groază pentru el. Îi reveneau în gând în fiecare zi. Câte nopți de nesomn și câtă frământare din cauza lor! Ce tortură sufletească! Și acum, era întins pe un pat: efectul unui șoc nervos care era urmarea lugubruului gând ce-l consuma de ani de zile. Toți invitații erau în jurul lui. Indispoziția lua întorsătură serioasă. Răul se agrava. Toți deveniseră neliniștiți, dându-și seama de gravitatea momentului. Gospodarul era în agonie . . . La un moment dat, spaima își atinse culmea: bolnavul, în aiurarea lui, destăinuie tuturor celor de față că el este autorul crimei petrecută cu mai mulți ani în urmă, arătând până în cele mai mici amănunte cum o săvârșise! Era înconștient, de aceea spunea totul. Vestea se răspândi ca fulgerul. Odată cu medicul sosită și reprezentanții autorităților cari, reconstituind scena, condamnară pe vinovat pentru crimă tănuită!

...

De câtă însemnătate și folos este ca cineva să-și aibă conști-

înța împăcată, sufletul liniștit și niciun motiv care să-l facă să se roșească față de cineva, să se sfiască sau să tremure în vreo împrejurare. Sub impresia istorioarei de mai sus, ilustrând starea omului care caută din toate puterile să-și țină tănuită o faptă rea, ce bine vom înțelege următoarele cuvinte, pline de înțelepciune și de un netăgăduit folos pentru oricine se străduiește să treacă dela cuvânt la faptă:

„Nu blestema pe împărat nici chiar în gând și nu blestema pe cel bogat în oada în care te culci; căci s'ar putea întâmpla ca pasărea cerului să-ți ducă vorba și un sol înaripat să-ți dea pe față vorbele... Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată și judecata aceasta se, va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine fie rău”.

„Cel mai adânc întunec al miezului nopții nu poate fi un acoperământ pentru cel vinovat. El poate să-și închipuie că este singur; dar la orice faptă este de față un martor nevăzut. Chiar înclinările inimii omenești stau deschise în fața privirii dumnezeiești. Orice faptă, orice cuvânt și orice cuget, e notat lămurit ca și când n'ar exista decât o singură persoană în lume. Toți acei cari se străduiesc să-și ascundă sau să-și scuze păcatele, lăsându-le nemărturisite în cărțile cerului, vor fi biruiți de către Satan. Un singur păcat nemărturisit și ne căit, poate atrage după sine ștergerea numelui cuiya din Cartea Vieții”.

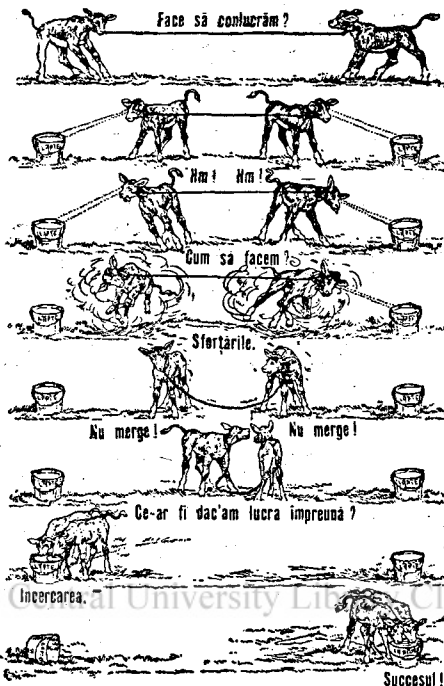
Ce serioase avertismente și ce sever sunt adresate! Nici nu se poate concepe un mai amănunțit fel de a ni se atrage atenția! Le vom lua noi la inimă, sau le vom depozita numai în minte? Căci, vorbind în sens spiritual, distanța dela minte la inimă, este atât de lungă!

Așa că, rezumând cele spuse, taina nu poate rămâne pentru totdeauna taină, după cum undele mării nu poate rămâne la fund, ci iese la suprafața apei.

Un om care are totdeauna ceva de tănuț, nu poate privi direct în fața semenilor săi. Cu atât mai mult, cum va putea privi el oare fața Marelui Judecător Isus când va veni El, dacă nu s'a împăcat cu Dumnezeu, cerând iertare pentru păcatele săvârșite?

G. Graur

cilor ei. Iată de ce și apostolul Pavel alarmat de o stare de lucruri care dăinuia pe vremea sa, s'a grăbit să scrie coreligionarilor săi: „Vă sfătuesc... să vă purtați într'un chip vrednic de chemarea pe care a-ți primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii”.

Priviți tabloul alăturat. Observați cei doi viței legați între ei și cum în sburdălnicia lor încearcă să-și păstreze fiecare propria sa opinie. Unul trage la dreapta, altul trage la stânga și așa făcând nu pot înainta de loc. Nici chiar atunci când li s'a adus hrana de care au nevoie, nu puteau profita de ea, din cauza faptului că fiecare trăgea în direcții opuse. Unul voia să mănânce din găleata din dreapta celălalt din cea din stânga și pentru că erau legați împreună toate sforțările și toate sbuciumările de a se apropia de nutrețul lor au rămas zadarnice. Obosiți de eforturile fără rezultat în cele din urmă au trebuit să constate că așa nu mai poate merge. Nevoia i-a făcut docili, hotărâți să se consfătuiască spre o conlucrare împreună, și au ajuns la convingerea că, decât să tragă unul în dreapta și altul în stânga și să persiste în cerbicoasele lor deosebiri de păreri, mai bine să meargă uniți împreună să consume hrana, întâiu din găleata din stânga, apoi din cea din dreapta. Așa au învățat odată pentru totdeauna, că unirea face puterea și că buna înțelegere și bunăvoințe procură cu prisosință hrana de care au nevoie.

Dacă toți oamenii s'ar înțelege să conlucreze în unire, rezultatele eforturilor lor ar fi întotdeauna încoronate cu succes. Dacă toți creștinii s'ar hotărî să profeseze cu mai multă convingere și putere de voință principiul unirii recomandat de doctrina lui Isus, neînțelegerile, certurile, vrăjbele, urile, răzbunările și războaiele, ar dispărea de pe pământ. Misiunea lui Isus a fost și este de a împăca pe oameni cu Dumnezeu și de a-i reconcilia între ei, adică, de a restabili unirea între om și aproapele său. În rugăciunea Sa arhierească, printre altele, a rostit următorul adevăr solemn și foarte semnificativ: „Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una cum și noi suntem una”. Pe temeiul acestei doctrine, unirea între oameni trebuie să fie la fel cu unirea între Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos, Fiul Său. Și când oamenii vor fi ajuns această măsură a unirii între ei, mărirea lui Dumnezeu va fi desoperită pe pământ.

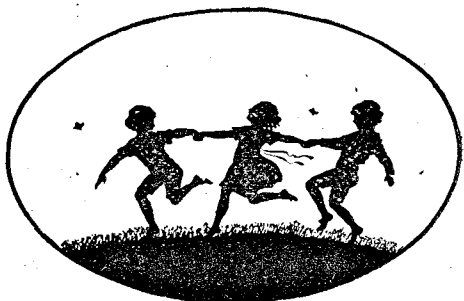
Iubiți tineri, ca bun amic ce vă sunt, vă sfătuesc să vă sprijiniți cu putere pe acest sfânt principiu al unirii, recomandat de Intemeietorul religiunii creștine în doctrina Sa. Faceți toate eforturile posibile pentru menținerea unirii și a păcii între voi. Dacă veți lucra manifestând în orice ocazie căldura iubirii creștine, veți deveni o adevărată forță invincibilă în lume.

Mama educatoare

(Urmare)

de

Dr. Emma F. Drake

„Când trebuie să încep educația copiilor mei cu privire la existența și la nașterea lor?“, iată o întrebare pusă de multe mame. Le răspund: *De îndată ce vor începe să pună întrebări.* Nu va fi întotdeauna potrivit să se răspundă prea amănunțit la toate întrebările lor, dar se poate, și e nevoie să li se răspundă cât mai clar, adăugând: „Este tot ce poți tu să înțelegi acum, dar pe măsură ce te vei face mare, am să-ți mai spun și altele. Vino întotdeauna să mă întrebi când dorești să știi ceva, căci de aceea ți-a dat Dumnezeu o mamă, ca să te învețe și să-ți arate tot ce tu trebuie să știi“. De multe ori sunt întrebata: „Nu este primejdios să se răspundă copiilor la orice întrebare? Nu riscă ei să ia în derădere tot ce aud?“. Nu, dacă vor fi bine instruiți. De altfel, dacă nu o veți face voi, o vor face alții și de multe ori într-un mod și stil regretabil. Și dacă nu dați răspunsuri corecte și sincere la întrebările care privesc sexele, nașterea paternitatea, și maternitatea, aceste întrebări vor rămâne în mintea lor ca ceva misterios, ceva păcătos și ceva murdar.

Aceste lucruri cer gândire îndelungată, seriozitate și rugăciune, pentru ca să poată fi redată în toată nevinovăția și curățenia lor. Trebuie să le desvelim cu răbdare de orice rușine și de păcatul cu care o tăcere vinovată sau păreri greșite le-au învelit. Atunci vom putea vorbi băieților și fetelor noastre în așa fel, încât nu va mai fi nevoie să le spunem: „Cunoaște-te pe tine“, căci ei vor ști ce inseamnă această cunoștință de sine.

Genunchii mamei sunt cea mai bună școală primară unde se pot învăța aceste lucruri atât de importante; ferice mama care poate să se țină de acest fel de educație până la sfârșit! Fiecare copil este un semn de întrebare viu și are dreptul să-l fie atâta

primi cele ce-i veți spune ca foarte naturale.

Felul cel mai ușor de a introduce subiectul în discuție este de a-i vorbi de oul din care a ieșit micul pușor sau mica păsărică și de a-i explica cum a fost ouat de mama-găină care apoi l-a clocit pentru ca să-l țină la căldură în timp ce puil creștea în coajă-până când a devenit prea mare ca să mai stea acolo. Pe urmă mai puteți adăuga: „Tot așa, draguțului mamei, ai început și tu, numai că, oul în care ai început să crești tu a fost ținut la căldură și ferit într-o cămăruță mică care se găsește în corpul mamei. La început, tu n'ai fost decât un punct mic într'un ou mic, mic de tot, pe care

nu l-ai fi putut vedea cu ochiul liber, și ai crescut până când ai devenit un copilăș frumos și grăsuliu. Atunci ai ieșit pe o porțită mică și ai fost pus pe inima mamei pentru totdeauna. Cred că ai trebuit să stai așa ascuns până când ai crescut, pentru că mama e atât de ocupată, încât ar fi putut să te uite și atunci te-ai fi răcit și ai fi murit; pe când acolo unde erai, mama putea să te ducă peste tot cu ea, peste tot în toate ocupațiile ei. Așa tu stăteai mereu ghemuit frumos și la căldură în acest leagăn pregătit de Dumnezeu întradins pentru tine și mama putea să simtă cum tu te mișcai, pe măsură ce creșteai, pentru că erai chiar sub inima ei“.

Nu va fi de prisos pentru el să întrevadă și suferințele provocate de nașterea sa: iubirea și respectul său se vor pronunța cu atât mai mult și se va simți mai strâns legat de voi. Un draguț copilăș, auzind povestirea nașterii sale, își aruncă brațele în jurul gâtului mamei sale și, în timp ce lacrimile îi scaldau fața, exclamă îndurerat: „Ah, mămico dragă, cât ar trebui băieții să iubească pe mama lor!“

Instruiți și pe băieții și pe fetele voastre, iubite mame, și nu

comiteți greșeala atât de răspândită să credeți că *nu e nevoie* să le vorbiți de aceste lucruri. Din contră, le va aduce mult bine, pentru care odată vă vor mulțumi; mai mult încă, soțiile lor, ca și toate soțiile de bine, vă vor binecuvânta. Iată un exemplu care va dovedi veracitatea celor afirmate și va da curaj mamei care au întârziat să vorbească despre aceste lucruri copiilor lor.

O mamă care n'avea decât un copil, un băiat, îl lăsase să ajungă până la vârsta de 15 ani, fără să-i vorbească niciodată despre aceste subiecte. Copilul se îndepărtase de mama sa și găsisse, în afară de casa părintească, o societate care nu era de loc cea mai indicată pentru el. Într-o conversație intimă pe care o avusese cu o prietenă, mama își arătase mahnirea sa că pierduse încrederea fiului ei. „Fuge de mine“, zicea dânsa. „Nu mă mir, îi răspunse prietena. De ce nu i-ai vorbit până acum de starea ta? (mama era gravidă). Ai fi avut nouăzeci la sută șanse să-l reduci la tine“. „Oh!, zise mama, dar n'am să pot niciodată să-i vorbesc despre așa ceva. Cum? Ce să-i spun?“ „Crezi tu că el n'a bănuit nimic până acum?“ o întrebă prietena. „Ba da, chiar sunt sigură, pentru că se jenează când mă privește“. „Atunci, pentru ce te-ai feri să-i vorbești?“

Apoi a urmat o lungă și serioasă convorbire, în care prietena a făcut pe mamă să înțeleagă marea greșală pe care o făcuse, pentru că neglijase atâția ani să instruiască pe băiatul ei în aceste subiecte. Tocmai din cauza aceasta el a căutat cu siguranță să ceară informațiuni la alte persoane cari, cine știe cum au înțeles să i le dea, poate chiar cu un aspect josnic, pe când mama ar fi putut să i le dea în toată curățenia și iubirea. Ea îi dete cuvântul că va avea o întrevedere cu fiul ei, și-i va vorbi, așa cum numai o mamă o poate face, despre starea sa și despre durerea pe care o simte în inimă la gândul că a pierdut încrederea lui.

Dar, din cauza sfielii sale, timpul s'a strecurat fără ca această întrevedere să fi avut loc până când, în ziua nașterii, băiatul venind acasă găsi pe mama sa în suferințe groaznice, singură, pentru că tata se dusese să cheme pe doctor. „Ce ai mamă, ești bolnavă? Pot să te ajut cu ceva?“ Auzind aceste întrebări, puse atât de blând, își aduse aminte de promisiunea uitată și, în exasperarea suferinței, se hotărî să-i spună totul. „Iubitul meu fiu, o să am un copilăș, va fi frățiorul sau surioara ta“, zise ea gemând de durere. „Ah! mamă dragă, de ce nu mi-ai spus că ai nevoie de mine? răspunse băiatul aruncându-se în brațele mamei sale. Credeam că

te ascunzi de mine, ca eu să nu știu, pentru că tu nu mi-ai spus niciodată nimic de lucrul acesta, cu toate că mult aș fi dorit să mi-l spui“. Ei plânseser împreună, mama și fiul, având același gând. Toată jena și rezerva dintre ei dispăruse; acum se iubeau ca și altădată, iar încrederea fusese restabilită.

Întrebările privitoare la naștere și la misterul procreației sunt naturale și cer să fie ascultate cu răbdare. Putem să răspundem la ele cu nevinovăție și într-o formă curată, în așa fel ca să nu rămână niciodată, pentru copilul inocent, învăluite de

acel mister care e luat prea des drept un păcat. Să nu fie de mirare dacă băieții cari n'au fost instruiți devin bărbați cari își bat joc și calcă în picioare respectul cuvenit femeii și nu vor să înțeleagă nimic din sfințenia maternității.

Am cetit cândva, că un doctor celebru dădea conferințe pentru femei, cu subiecte referitoare la maternitate. O mamă inteligentă, care îl ascultase cu profund interes, veni într-o zi să-l consulte, împreună cu cei doi fii ai săi, doi gemeni de 7 ani. „Domnule Doctor, îi zise dânsa, aș dori să arătați băieților mei minunatele tablouri anatomice de cari vă serviți ca să ilustrați conferințele d-voastră și să le dați și câteva explicații asupra lor“. „De ce nu, doamnă, răspunse el, o voi face cu plăcere“. Le arătă unul câte unul, răspunzând la toate întrebările inteligente pe cari le puneau din când în când băieții, până ce, ajungând la tabloul care reprezenta o sarcină dublă, trecu foarte repede peste el, fără să le lase timp să-l privească sau să-i pună vreo întrebare. „Stați, domnule Doctor, zise mama, este tocmai tabloul pe care băieții mei ar dori să-l vadă mai bine. Le-am promis că îndată ce vor ajunge vârsta când vor putea să înțeleagă, am să le vorbesc despre cămăruța aceea mică, ce se găsește în corpul mamei, unde au crescut ei, unul lângă altul, timp de nouă luni, înainte de a veni în brațele mele“.

Incurcat, doctorul n'a mai putut răspunde un cuvânt; el care vorbise în fața a sute de ascultători adulți și le desvăluiseră fără să roșească secretele vieții, se simțea constrâns în fața a doi copii nevinovați. Mama a fost silită să-i instruiască tot singură, cu toate că ea vruse să facă apel la cineva mai învățat decât ea pentru ca lecția să fie dată cât mai bine. În fața celebrului doctor, ea le descoperi încet și în termeni cât mai curați, povestirea formației lor, fără să scape din vedere grozavele dureri pe

cari le simțise, acum uitate, pentru bucuria de a avea doi copii.

După ce-a terminat, obrajii ascultătorilor săi erau muiați de lacrimi. „Oh! mamă dragă, cât de buni ar trebui să fie băieții cu mama lor!” strigă unul dintre gemeni în timp ce doctorul adăugă: „Doamnă, este cea mai frumoasă conferință pe care am auzit-o în viața mea despre acest subiect. Continuați educația copiilor d-voastră în felul acesta, și vor deveni bărbați cu cari omenirea se va mândri; ea are nevoie de astfel de bărbați. Este un bun sistem de a arunca sămânța care nu numai că va aduce o bogată recoltă de cunoștințe curate și adevărate, dar va îndepărta cunoștințele necurate și păcătoase pe cari curiozitatea, prin conversații ascunse cu voce joasă, le răspândește totdeauna.

O mamă bună este și o instituitoare, fie că o știe, fie că n'o știe, și o adevărată instituitoare se lasă călăuzită atât prin ace-

leași instincte cari sunt înăscute în mamă — acelea cari învăluie copilul, îl poartă și îl încălzește până la pășirea lui în viață — cât și de cunoștințele pe cari le-a putut dobândi“.

După cum copilul, înainte de naștere, trage dela mama sa hrana mentală, morală și fizică, tot astfel, și după naștere, el va aștepta dela dânsa exemplu, putere necesară pentru a rezista ispitelor, ocrotire în contra tuturor curseilor, mângâiere în toate suferințele, pace sufletească, bucurie și curaj pentru luptă. Aibă Dumnezeu milă de acele mame cari n'au nicio rezervă de unde copiii lor să poată veni să scoată mângâiere, curaj sau odihnă și să le ierte!

Cu drag mă gândesc la păstorul despre care e vorbit în Psalmul 23. El este tipul părinților plăcuți lui Dumnezeu. Păstorul de pe vremuri își conducea el singur turma; așa face și mama înțeleaptă, căci astfel ascultă și de Creatorul său, și de instinctele sale cele mai nobile: sănătatea, răbdarea, speranța, bucuria și iubirea, cari conduc pe scumpii săi copii pe „cărarea dreptății“.

Supremul dar

*Pe-acest pământ plin de păcate
E totul trecător;
Dar mila, dragostea, speranța,
Sunt daruri ce nu mor.*

*Și dacă apele din mare
Odată vor seca,
Din toate singură Iubirea
De-apurarea va sta.*

*Când Domnul cerul și pământul
Din nou va înlocui,
Noi toți, gustând eternă pace,
Iubind, Il vom slăvi.*

Nae Eremia

Primăvara!

*Și rândunele
Și cer curat,
O! primăvară, —
Mândră fecioară —
Te-am așteptat.*

*Ca ingerașii,
Noi copilașii,
Ne bucurăm,
Pe Bunul Tată,
Cu voia toată,
Să laudăm!*

Marcel Petroianu

Prinos

*Cântă, cântă imn sublim
Câte sunt sub soare,
Primăvara o slăvim
Pentru 'ntâia floare.*

*Pentru mugurul dintâi
Ce pe creangă-apare,
Toate inimile îi
Ridicăm allare.*

*Și jertfim acolo, dând
Rod de mulțumire:
Cel dintâi al nostru gând,
Cea dintâi privire!*

Crisolit

A fi celebru sau om de merit, de multe ori e o nenorocire, căci atunci în loc să fii lăsat în pace, ca oamenii obișnuși, din contră stărnești ură, invidie, gelozie, dușmăni nemeritate, critici nedrepte, batjocură, ești neînțeles de mulți. Mulți îți fac proces intenționilor tale, mulți te imitează, te plagiază folosindu-se de munca ta, te caricaturizează, și cei neputincioși și incapabili te stropesc cu noroiul nemerniciei lor.

HONORE DE BALZAC

Dacă ai presupusul că cineva minte, fă-te că-l crezi atunci devine îndrăzneț, minte mai tare și se demască. Dacă vezi dincontră, că-i scapă o parte a adevărului pe care vrea să-l ascundă, fă-te că nu crezi pentru a-l necăji cu îndoiala și ai scoate și rămășițele din fundul inimei.

SCHOPENHAUER

Prostul este automat, mașină, resort; greutatea îl duce, îl mișcă, îl întoarce, și totdeauna și în același sens și cu aceeași egalitate. El este uniform, nu se desminte de loc; cine l-a văzut odată, l-a văzut în toate momentele și perioadele vieții sale; este determinat de natura sa, și îndrăznește a zice, de specla sa. Ceea ce se arată mai puțin în el, este sufletul său; nu se agită, nu se exercitează la nimic, se repauzează.

LA BRUYERE

Jocuri de familie

Nr. 47 Trei negustori mergeau pe același drum cu trei tâlhari. La un moment dat întâlnesc o apă. La mal au găsit o barcă mică, dar care nu putea lua decât numai două persoane. Ținând cont că tâlharii căutau cu orice preț să omoare pe negustori, spuneți cum au făcut ei ca să treacă apa și să rămână todeauna pereche la mal? (adică un tâlhar și un negustor, sau doi tâlhari și doi negustori). Dacă ar fi rămas un negustor singur cu doi tâlhari, și-ar fi găsit moartea. La fel dacă rămânea un tâlhar singur cu doi negustori.

trimes de Gr. Dumitrescu

Nr. 48 Un melc urcă ziua 3 metri, dar noaptea dă înapoi 2 metri. în câte zile poate să urce un zid de 10 metri?

trimes de Marcella Corbu, Piatra-Neamț.

REBUS.

Nr. 49

Formați un proverb.

C

n

S

trimes de Star

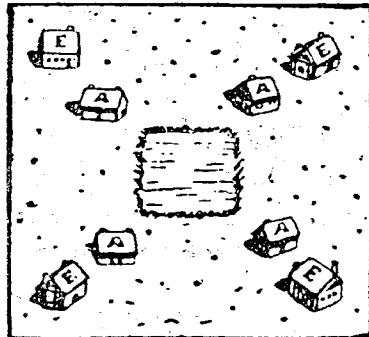
ȘARADA

Nr. 50 Partea 'ntâi de vei căta
Sus pe casă-o vei afla;
Iar a doua, invers luată,
In geometrie e dată.
Amândouă laolaltă
Nume de poet arată.

trimes de M. Ionescu, Slatina

Nr. 51

Pătratul din mijloc reprezintă un eleșteu. Patru englezi, cari pescuiau din el în fiecare zi, și-au construit câte o casă în jurul lui. Dar curând veniră pe acolo patru americani, care-și construiră casele lor mai aproape de eleșteu. Englezii, fiind geloși, au pus gând rău vizitatorilor nepoftiți: construiră imediat, între casele lor și ale americanilor, un zid înalt, în așa formă, ca să izoleze cu totul pe americani, fără ca aceștia să se mai poată apropia de eleșteu. (Cu alte cuvinte, ei englezii, care erau mai departe, rămăneau înăuntrul zidului, având drumul liber spre eleșteu, iar americanii, care erau mai aproape, rămăneau înafara zidului!). Care este parcursul zidului?

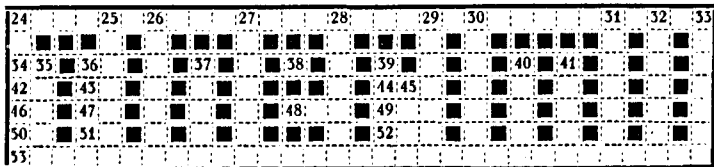
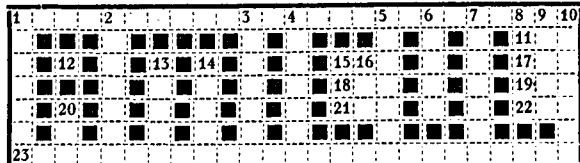

trimes de Gh. Grassu

Nr. 52 ORIZONTAL: 1. Cuvinte rostite de Isus când se afla răstignit pe cruce; 11. Chemare telefonică; 15. Partea din corp unde se găsece organele a patru simțuri; 17. Articol; 18. Sentinț (verb); 19. Contrariul lui „intră”; 21. Adverb. indică o repetare; 22. Una din silabele: bim, bam, bum, inversată; 23. O apreciere a lui Herodot despre Egipt; 24. Un proverb din „Amicul Tinerimii” de anul trecut no. 3; 34. Pronume posesiv; 36. Pronume personal; 42. Articol; 43. Alifie; 44. Măsură de timp; 46. Forma veche dela „vrea”; 47. Notă muzicală; 48. Bărbatul femeii care uitându-se înapoi spre cetatea Sodomei care ardea, s'a transformat, în stălp de sare; 49. Masă de vapori (aburi) în atmosferă; 50. Urmelmele două litere dela 24 orizontal; 51. Particulă negativă; 52. Adverb (aici); 53. Patru din țările cari ating hotarele României.

VERTICAL: 1. Plantă acvatică, din a cărei tulpină se fac bastoane; 2. Fără sfârșit; 3. Numele a doi regi ai Mezilor (sec. VII și VI a. Hr.); 4. Una din cele două mari sărbători cari reprezintă evenimente importante din viața lui Isus; 5. Reptilă; 6. Tălmăcitorul viselor lui Faraon; 7. Măncător de oameni; 8. Lucrăm; 9. Deosebiți, puși deoparte; 10. Cea mai mică pasăre din câte se cunosc; 12. Litera cu care începe 3, 7, 15, 17 orizontal, și 3, 4, 7, 10, 14, 15, 39 vertical; 13. Oraș în Elveția pe Rin; 14. Zeița secereișului (în mitologie); 15. Obiect care a necesitat inventarea ciocanului; 16. Lucrarea plugarului primăvara; 20. Preot din Israel, care la o veste tristă a căzut de pe scaun și și-a frânt gâtul; 24. Numele lui August Cezar înainte de a fi împărat; 25. Filozof și economist francez dela începutul sec. al 19-lea; 26. Una din țările cari formează Mica Inzelegere; 27. Numele franțuzit al președintelui Federației Internaționale Aeronautice; 28. Care produce efecte; 29. Colonie franceză în nordul Africii; 30. Capitala Siciliei; 31. Care urlă; 32. Tren rapid; 33. Una din țările vecine cu România; 35. Piatră acră în termen științific; 36. Localitate din țara Filistenilor unde a mers Samson în căutarea soției sale; 37. Planeta cea mai apropiată de pământ; 38. Litera cu care începe 18, 53 orizontal și 31, 33 vertical; 39. Care are forma conului; 40. Taxa care se plătește pentru un pachet trimes prin poștă; 41. Unul din cei patru evanghelisți; 45. Stânci.

trimes de Miravan

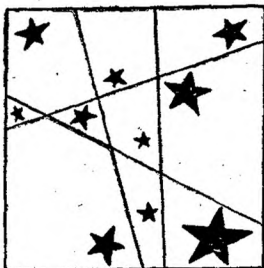
Soluțiile Jocurilor

Deslegătorii jocurilor din numărul trecut.

ADANCATA: (E. Bujor); APATEL: (Indricău Axentie jun.), (Indricău Ecaterina jun.), Gh. Indricău; ALEXANDRIA: Antipa Drăgușin, Apolini Drăgușin, Estera Drăgușin, Georgeta Drăgușin, Ștefan Drăgușin, Tabita Drăgușin, Traian Drăgușin, Teodora Nicotă; BACAL: Costică Busuioc, (Maria Dospinescu), (V. Dospinescu), Hélène Mardare, Elena Melciuk, Nicu Stan; BAICOIU: Cornelia Nistorescu, Olga Nistorescu; BALEASA: Gheorghe Ciovică, Const. I. Trașcă; BALTA SARATA: (Dumitru Diniță); BAZARGIC: (Radca P. Nicolova); BELITORI: Constantin Dabu, Ioan M. Șerbănescu; BORDEȘTI: Maria Chiriac, Vasile Chiriac, (Ionel Gheorghită), (Maria Ghiorghită), (Ionel Ionescu), Didy Stănescu, Emil Stănescu; BOTOȘANI: Mihai Nedelcu; BRAILA: (Daniel C. Constantinescu), (Magdalena C. Constantinescu), (Eugenia Ouat), (Loida Ouat); BRANETIU: (Florea H. Popescu); BRANIȘTEA: (Ilie M. Bartavel), (Petre D. Gogoneță), (Radu P. Graure); BRAȘOV: Stătescu N. Ioan; BRAȘOV-STUPINI: Alexe Constantin, Costică Bujor, Nicolae Carpen, M. I. Hariuc, René Paulini, Aurel Petroianu; BUIHUSI: Gavrilă Bodor, Iulișca Bodor, Bran Neculai, Vasile Marian, Deneș Paraschiva, Deneș Zuzana; BUCȘEȘTI: (Gheorghe I. Ciuhat), Gheorghe V. Ciuhat, (Maria Gh. Ciuhat), (Niculina Ciuhat); BUCUREȘTI: Gh. Amarandi, Magdalena Amarandi, (Sică Anastasiu), (Daniel Anton), (Lizica Anton), (Didy Bercaur), Lenuța Câmpean, (Gogu Cărciumaru), (Lydia Crăciunescu), (Titu Crăciunescu), Camelia Drăgușin, Elena Drăgușin, Lygia Drăgușin, Stavre Drăgușin, Căcilia Dumitrescu, (Olimpia Epurescu), (Sanda Frigator), Jeai Georgescu, Maricică Georgescu, Gheorghe Graur, Grassu Gheorghe, (Ionel Grigorescu), (Paul Hedvig), (Maricica Ionescu), Mimi Jelescu, C. E. Lupescu, Didy Mocanu, Emilia Mocanu, Gabriel Mocanu, Nelly Mocanu, Zinovea Oancea, Marin Pârvan, Teodor Pârvan, Daniel Paulini, Gabriela Paulini, (Olimpia Petroianu), Dumitru M. Popa, Ioan M. Popa, Valerica Popa, Eliza Rădoi, Florica Rădoi, Ioan I. Rosnoveanu, (Ionel Scrobotovici), Tincuța Stănescu, Ionel Ștefanov, Lidia Theodorescu, Petra Theodorescu, (Dan Theodosiu), (Lenuța Theodosiu), (Tache Theodosiu), Andrei Thomas, Ruth Thomas, Alexandrina Turlea, Ioan Turlea, Costică Udrescu, Ion Udrescu, Marioara Udrescu, Vasile Udrescu, Ioan Vasilescu, Oprica Vasilescu, (Dumitru Vuvrea), (Mihail Vuvrea), (Paula Vuvrea); BUZAU: Sylvia Olteanu, (Lenuța Teodorescu), (Victoria Teodorescu); CALA: Ștefan Burduleanu, (Marioara Gaureanu); CALARAȘI: Ionel S. Popa; CALINEȘTI: Costel Gh. Bratu, Fănică D. Verzeș; CAMPULUNG M.: Elena Arghir, Marioara Arghir, Luca Constantinescu, Manda Constantinescu, Ecaterina Niculescu, Lola Ruseff; CERMEIU: (Ioan Ban); CERNAUȚI: Andrieș Angela, Andrieș Constanța, Ceapeș Lizi, Ceapeș Vilibold, Ciohodariu Marcela, Ciohodariu Toma, Georg Czapek, Diacomeli Stefi, Dumitrescu Iordache, Hrihori Mihai, Klein Emma, Klein Wilhelmina, Knittel Johan, Ieremia Lina, Ieremia Radu, Spitzu Claudia, Albert Steinmeier, Tremel Iuli, Tremel Terzi, Voicu Claudi, Voicu Elisabeta, Voicu Ilarion, Voicu Ioan; CHEREȘTI: E. C. Stănoiu; CIOROAȘI: Aurora C. Dascăl, C. Dascălu; CIUPERCENII NOI: (Gh. Ilioiu), (Nina Ilioiu); CIUTURA: Mihail Iovanescu; COCARGIAUA VECHE: (Marioara Nedelcu); COLTEȘTI: (Iacob Dumitrescu); CONSTANȚA VILE-NOI: Virginia Dobre, Tatiana Gureanu; CORNI: (Mircea Haralambie); COTEȘTI: (Florica Rolea); COVASINT: (Iuliana Ardelean), (Balta Traian); CRAIOVA: Elena Belegante, Giovani Belegante, Sylvia Demetrescu, Nicușor Ghișescu, Petraș Ioan, Romică Rezeanu; CRANGENI: (Elena M. Militaru), (Marin I. Militaru), (Ioan I. Mone), (Marina I. Mone), (Ilie A. Vasile), (Petra Vasile); CURTICI: Iulian Ana, Moți Ioan, Moți Teodor, Novac Petru; CURȚIȘOARA: Mircea N. Alexe, Ioana I. Dadu, Ion C. Dadu, Olimpia C. Parascivescu, Costică I. Preda, Marița I. Preda, Dumitru Stoica, Elisabeta Stoica; CUZA-VODA: Alexandru D. Bobocca, Mitică A. Mănjăneanu, Alexandru Neagu; DEVA: (Ciocan Petru); DOLJEȘTI: Iorgu I. Gherasim, Gh. I. Harabagiu; DUMBRAVIȚA: Ioan Leonte, Marioara Leonte, Nicolae Leonte; FERDINAND I.: (Marioara Diaconescu); FOCȘANI: Alexe Elisabeta, Ionel Alexe, Maricica Alexe, Alexe Olimpia, Alexe Tabita, Ionel Butnaru, Gicu Condruz, Maria Dobrovici, (Măndița Mateescu), Constanța Mihai, Maria Mineff, (Constanța Zamfir); GALAȚI: Vasilica Calapod, Th. Ciociriu, Eugenia Cristea, Nedu Cristea, Șterlan Gavrilă, Șteriana Gavrilă, Elena Gherghina, Elena Grigoraș, Emanuel Grigoraș, Ionel Grigoraș, Paraschiv Grigoraș, Petru Grigoraș, Vasilica Grigoraș, Lica Grosu, Varvara Râmniceanu, (Marioara Strâmbeanu), Marcella V. Tatu, Fănică Vasiliu, (Săndel Vroșana); GHERGHITA: (Vasile G. Anton); GRIGORENI: Isidoros Săndulescu, Ștefan Săndulescu fiul; IAȘI: G. Arelăanu, Eleonora Coman, Sofia Răileanu; MACEA: Ardelean Gheorghe, Iafet Ardelean, Elena Căzan, Gheorghe Căzan, Mihail Căzan, Miron Căzan, Petru Căzan, Sabina Căzan, Dimitrie Crișan, Ioan Crișan, Ioan Dărvășan, Floarea Mara, Ioan Mara, Florița Mercea, Trăian Mercea, Mihail Săcu, Moise Săcu; MANASTIREA ALBA: Grigore Ciurea, Vasilica Ciurea, Ilie G. Radu; MANOLEȘTI: Elena V. Călia; MARGHIA: Florica Mateescu; MARGINENII DE JOS: Alexandru C. Mateescu; MARGINENII DE SUS: Marioara Mann; MISLEA: Floara Stoica;

No. 40

No. 41

E	V	A			A	N	A
		I	C			C	A
A	N			O	M		S
D		B	R	A	N		O
A		P	E	R	U		N
M	I		Z	I		P	A
		O	S			I	R
U	D	A			N	O	E

42

F	E	R		M	I	R	O	N		F	I	L	I	P		N	O	I
I	O	V		A	D	A	M			S	I	L	I	E		N	O	E
L	O	T		T	O	I	S		T	R	U	T		H	U	R		
I	R	A		E	R	N	O		I	N	I	R		I	R			
S	E	T		I	N	I	L		M	A	C	U		H	U	S		
T	I	R		L	A	L	O		O	B	E	D		E	L	A		
E	F	A		H	I	R	A	M		T	A	F	A	T		N	I	L
N	O			L	E	G	A	T	O		E	S	T	E	R	A		O
I				I	E	R	I	H	O	N		I	O	S	A	F	A	T
A	R	O		N		A	B	E	L		I	O	A	B		T	O	M
H	A	M				I	R	U		R	U	T		S	E	M		
A	R			E	F	A	C	O	I	A		I	D	O				
B		I		R		A	R	A		D		I	N		A	C		R
I	L	I		E	T	I	S	A		S	E	N	A		O	B	E	D
S	A	R		A		E	D	E	N		E	F	E	S		J	E	P
U	R	A		L		R	O	M	A		T	A	R	A		E	L	O
S	E	T																A

No. 43

A cumpărat 90 viței, 9 vaci și 1 bou.

No. 44

Sunt 37 de scaune și 91 de bănci.

No. 45

Incrucișați brațele, apucați cu mâna dreaptă pălăria dela No. 2 și cu mâna stânga bastonul dela No. 5. Aduceți brațele la loc; pălăria vine la No. 5, iar bastonul la No. 2.

No. 46

A cumpărat 14 ouă de găină, 5 de rață și 1 de găscă.

MOINEȘTI: Anny Vicente, Rozalia Vicente; **NADEȘA:** (Aneta Crucian), (Ghiorghei I. Crucian), (Neculai Solomon), (Elena Trofin); **OLOGHI:** (Florea G. Herghelegiu); **OPRIȘOR:** (Ioan Muscu); **ORAVITA:** (Roșu Silvia); **PALILULA:** (Marin Tană), I. Tudor; **PARLITA:** (Alexandru G. Cojocar), (Dragomir M. Petrică), (Ion V. Stăneulescu); **PETROȘANI:** Olga D. Irod, (Jean Tăchici); **PIATRA NEAMȚ:** Marcella Corbu, Ticu Corbu, Feri Ghița, Vasile Ghița, Policsenia Panait, Elena Roșca, Roșca Dumitru, Maria Smântână; **PITEȘTI:** (Gogu Ciobanu), (Ioana Nica); **PLOEȘTI:** Gheorghe Andreescu, Avram G. Gabriela, Bărbulescu Emil, Bărbulescu Filip, Elza Borody, Gh. Constantinescu, Fănică Ionescu, Gheorghe Iuga, Elisabeh I. Mihăilescu, Eugenia N. Mihăilescu, Marin Mihăilescu, Nelly Munteanu, Timotei Negoită, Mihail Olteanu, Ionel C. Panaitescu, Cornelia Rotaru, Marioara Stănescu; **POCHIDIA:** Ionel Badiu, Petru Badiu; **POLICIORI:** Gicu Olteanu; **PRINCIPESA ELENA:** (Aurel Gh. Avramescu), (Ionel Gh. Avramescu); **PUNGHINA:** Cornel Beșliu; **RADENI:** (Ioan Curteanu), (Profira Curteanu); **RAURI:** Gheorghita Catană; **ROȘIORII DE VEDE:** (Ioan Barbu); **SEACA:** (Fănică M. Caravan), (Didy M. Pârlea), (Mișu M. Pârlea), (Gheorghita Răsfugitu); **SECARA:** (Mitică Herghelegiu), (Florea G. Petre), (Eftimie Socolescu); **SEPREUȘ:** (Dudaș Matei), Gheorghe Chebeleu, Ioan Chebeleu, Ghizela Kis, Iosif Kis, Petras Măruța, Petras Teodor, Matea Petru, Stana Florea, Stana Floriță, Stana Ioan, Stana Teodor; **SERBEȘTI:** (Ana Marcu), (Costică Marcu); **SILISTRA:** Nicolae Ganea; **SINEȘTI:** (Florica Edu); **SLATIOARA:** Dumitru Ciocărlan; **SLOBOZIA-CONACHE:** Hristache Ovezca; **SPATAREI:** (Ionel T. Luca); **STANCEȘTI:** (Aneta M. Călin), Maria M. Harasin); **STRUNGA:** (Neculai Hadima), (Eugenia Isac), (Trifan Isac), (Vasile Leonte); **TAMBOEȘTI:** (Ioan Cosma), (Marioara Cosma), (Maria Dumitrache), (Ruxandra Dumitrache), (Ecaterina Niculescu), (Zaharia G. Niculescu), (Georgeta Tăieșu), (Eleonora Theodosiu); **TARGOVIȘTE:** (Silvia I. Popescu); **TECUI:** Estera T. Bujor, Gică Bujor, Mihai Bujor, Netty Bujor, Nicu Bujor, Virginia Bujor, Th. I. Bujor, Gh. Burdulea, Jenica Hâncu, Ecaterina Pain, Stela Pain, Mitică Terchi, Teodor Tudor, Victoria Tudor; **TIMIȘOARA:** (Sajtos Iosif), (Stăniș Pavel); **T. MAGURELE:** (Paraschiva Drăguțoiu), Dumitrescu M. Ioan, Oprica Stoicescu; **T. SEVERIN:** Elena Cernescu, Constantin Cocos, Gheorghe Gârtoi, Aurora Mazilu, Eugen Mazilu; **ULMENI:** Ilie I. Bugean, Maria I. Bugean; **URLETA:** (Lenuța Comănescu), Elisabeta Ioan, (Frusina Stoicescu); **VALEA LUNGA:** (Pantea V. Gogu), (Vasile I. Gogu); **YAMA:** Nistor Istrate; **VARVORUL:** (Nicolae Puțuresanu); **VIZIRUL:** Alexandru Hagiu, Stroi Hagiu; **VLADENI:** George Șteblea; **VOIVODA:** (Gheorghe Pascu), (Ionel Pascu).

Deslegătorii ai căror nume este pus în paranteză, nu au deslegat toate jocurile.

N. R. — După București care are 65 de deslegători, locul de frunte îl deține Cernăuți cu 24, apoi vine Galați cu 20, Ploiești cu 17, Macea tot cu 17, Tecuci cu 14, Focșani cu 12, și Sepreș tot cu 12. Suntem curioși să vedem care va fi clasamentul la numărul victor!

— Toți deslegătorii cari știu că au trimis răspunsurile și nu-și văd numele publicat, sunt rugați să ne anunțe, pentru ca să putem face cercetările cuvenite. Ne adresăm îndeosebi celor cari au primit foaia sau plicul respins dela oficiul poștal.

Deslegătorii cari nu-și văd numele publicat, ori au avut mai puțin de 4 jocuri deslegate, ori răspunsurile d-lor n'au ajuns în posesia Redacției.

— Am fost rugați să desvăluim taina tragerilor! Cum se fac tragerile deslegătorilor? Rugăminte a ne-a fost adresată numai din partea câtorva cetitorii, dar credem că răspunzând la această întrebare vom lămurii o nedumerire și a altor mulți. Iată cum se procedează: fiecare deslegător care a răspuns la cel puțin jumătate plus unu din jocuri, are o fișă. La data tragerii, redactorul strânge toate aceste fișe și le așează cu fața în jos pe biroul său (cu birou respectabil de 0,90/1,70), apoi invită 6 din colegii săi de prin celelalte servicii. Când toți sunt prezenți în fața biroului acoperit de fișe (și acesta e un moment care nu e lipsit de o oarecare solemnitate) redactorul cere acestui juriu să-și aleagă pe rând câte o fișă, bine înțeles care pe dos e albă, fiind toate întoarse cu fața în jos. Rădicând fișa, fiecare citește cu voce tare, în suzul tuturor, numele deslegătorului ieșit. Imediat după tragere, cetitorii cari au ieșit la sorți sunt avizați printr'o carte poștală că fac parte dintre cei 6 câștigători și sunt rugați să-și trimeată urgent fotografia, dându-li-se un termen. Dacă în acest termen nu s'a primit fotografia, se face o nouă tragere, pentru înlocuire, dar de data aceasta numai dintre deslegătorii din București, pentru ca să se poată obține fotografia lor în cel mult o oră. (De exemplu, în numărul de față, doi deslegători au fost înlocuiți: o deslegătoare din jud. Baia, pentru că n'a trimis fotografia la termen, și un deslegător din jud. Ilfov, a cărui fotografie a fost respinsă, pentru că era prea slabă, făcută desigur „la minut”, în ziua când trimițătorul a primit avizul de câștigător). După ce seria celor șase e stabilită definitiv, se trimete fiecăruia premiul promis, care după părerea unui fost premiat, „nu e de lepădat”...

Cu începere dela numărul de față, destăințăm Bonurile de participare la jocuri, cari vor fi înlocuite cu foaia de Răspunsuri la jocuri, anexată la fiecare revistă. Atragem atenția tuturor participanților la jocuri că pe viitor se vor lua în considerație numai deslegările trimise pe această foaie „tip”.

— Rugăm pe toți participanții la jocuri, ca înainte de a trimete deslegările, să se asigure că au o fotografie reușită la îndemână. Dacă n'au, să nu le expedieze până nu se fotografiază, și la un fotograf de meserie, nu la un ambulant. Rugăm ca fotografiile să fie, pe cât cu putință, negre și nu pe hârtie pânzată. În viitor, orice fotografie neclară, făcută în grabă „la minut” sau trimesă cu întârziere, va fi anulată din oficiu.

Răspunsurile merg ca imprimate, francate cu 1,50 până la greutatea de 50 grame. Ori în 50 grame încap mai mult decât un plic cu un răspuns. Puteți realiza o economie frumoasă dacă puneți la un loc până la 20 răspunsuri într'un plic, sau în lipsă de plic cu adresa noastră tipărită, puteți lipi la un loc tot până la 20 răspunsuri-foi, anexate în fiecare revistă și cari acum au adresa noastră pe verso.

Nu uitați că la sfârșitul anului, afară de tragerile obișnuite, se va mai face încă o tragere de trei persoane din seria acelor cari vor trimete regulat răspunsurile. Acești trei câștigători vor primi un premiu de valoare, care le va rămâne ca o amintire pentru totdeauna din partea „Amicului Tinerimii”.

Marloara Cloricu
Galați

Reveluța Ștefănescu
București

(Victorița Theodosia)
București

Tănase C. Mateescu
Mărginenii de Jos

Anton Tănase

Knittel Anton jun.
Cernăuți

Poșta Redacției

Colaboratorii cari trimet material pentru revistă Redacției și cer sau așteaptă un răspuns și or dori ca răspunsul să rămână numai pentru dânsii, sunt rugați să adauge la semnătură un pseudonim.

Manuscrisele publicate sau nepublicate, nu se înapoiază.

Când va credeți cuvință că este necesar, Redacția își rezervă dreptul de a modifica sau corecta manuscrisele trimise spre publicare.

ERATA. — În numărul trecut, pag. 11, prima coloană, rândul 6: în loc de office, să se citească osirice. — pag. 13, prima coloană, rândul 6: în loc de 1865, să se citească 1685.

Mulțumim din inimă tuturor celor cari, în bucuria sărbătorilor și a trecerii din anul vechiu în cel nou, au avut delicata atenție de a se gândi și la Amicul Tinerimii, adresându-i mulțumiri pentru trecut și urări pentru viitor. A fost o satisfacție și în același timp o mângâiere de nedescris pentru Redacție când a putut să vadă și, de data aceasta, să simtă rezultatul sacrificiilor sale, căci a făcut și face încă multe sacrificii pentru ca să poată trece peste obstacolele de tot felul care-i vin în cale. Cuvintele pline de simpatie și de încurajare cari ne-au fost adresate, propunerile cari ni s-au făcut pentru îmbunătățirea și progresul revistei și mai ales satisfacția și mulțumirea generală pe care am constatat-o, ne-au dat zel, râvnă și puteri noi. Încodată, tuturor celor dela noi, cât celor de peste hotare, răspundem cu aceeași sinceritate un cordial „merci”.

JEAN S. T. — Scrisoarea D-v. ne-a produs o nespusă bucurie. E o dovadă vie de simpatia pe care o aveți față de „Amicul”. Trebuie să vă convingeți, cum trebuie să se mai convingă încă mulți alții, tot din categoria D-v. Această convingere a întârziat să se producă, dar nu regretăm întârzieră, pentru că dragostea care vă leagă acum de revistă, dacă ar fi fost prea pripită, poate n'ar fi fost atât de strânsă și temeinică. Continuați lucrul început. Veți culege roade mai curând decât vă așteptați. Cu privire la cele trimise, vă rugăm foarte mult să mai aveți puțină răbdare. Materialul din numărul acesta a fost alcătuit încă de anul trecut. Publicarea făcându-se în ordinea primirii, ar fi bine să ne trimiteți de pe acum celelalte promise, ca să aveți siguranța că va apare peste câteva numere.

V. C. GALAȚI. — Un pic de răbdare și dorința va fi îndeplinită.

Un ultim omagiu iernii, la Cernăuți.

URZICA ROȘIE. — Transcrierea unei poezii cere într'adevăr nițică muncă și de multe ori este oboseitoare. Este chiar mai oboseitoare decât străduința depusă de autor când o compune. Totuși, această muncă de transcriere, care în termenii literari se mai numește „plagiatură”, și care a oboșit mâna, nu are prioritate asupra celeia care a oboșit creierul și prin urmare nu merită să fie onorată de semnătură, decât numai cu mențiunea „transcris de...”. În „Rugăciunea florilor”, cu creierul a fost Alfred Moșoiu, și nicidecum I. C., care este numai cu mâna. Autorul celei de a doua încă nu l-am găsit, dar, prin deducție, știm precis că nu poate fi I. C. Cu toate că acest gest îl considerăm ca o încercare de inducere în eroare a Redacției, fiindcă să vă mulțumim pentru intenția de colaborare, să vă cerem scuze pentru asprimea tonului și să vă rugăm să ne înțelegeți.

ISVOR. — Poezia, ca tehnică, lasă de dorit. Sentimentele sunt sincere. Se vede că vreți să exprimați ceea ce simțiți însă, vă hazardați să le exprimați în versuri. De grija picioarelor și a rimei sacrificiați stilul și fondul. Dacă ați păstrat o copie, vă rugăm să studiați cu atenție, atunci când va apare, diferența între original și text. Aceea va fi cea mai bună lecție experimentală. Nu v'am dat aceste aprecieri pentru ca să vă descurajăm, ci mai mult pentru că ni le-ați cerut. Ba mai mult, așteptăm celelalte promise. Poate alt subiect îl veți reuși mai bine și atunci vom ști mai precis ce sfaturi să vă dăm.

DOINA STATESCULI. — Vă rugăm să ne credeți pe cuvânt că n'a fost nicio părtinire. V'a căzut în mână una din prima serie de reviste care, din nenorocire s'a strecurat fără aceea foaie. E vina noastră, vă rugăm să ne scuzați.

DON JORGE SENIOR. — Pentru orice comandă, trimeteți banii înainte. E vorba de reviste pe cari nu le avem, așa că trebuie să le comandăm și noi la rândul nostru, dar cu bani!

D. M. I. T.-MAGUREL: Răspunsuri bune, dar se simte o intervenție străină.

FLEUR DE LIS. — În fine, tot mai târziu decât... de loc! Crezusem că de data aceasta rămănem fără „fleur de lis”, și ne-ar fi părut rău. Constatările sunt juste. Vom căuta să evităm cele amintite pe cât cu putință. Zicem „pe cât cu putință” pentru că meseria noastră de... „redactor” este o meserie de răspâncie. Știm, uneori ni se și întâmplă să simțim, că pentru unii cetitori suntem muma și pentru alții... (tot cu „mă” se termină), cu toate că depunem eforturi pe cari nu mulți le cunosc pentru ca să placem tuturor. În definitiv, ne învârtim în jurul unui axiom depunem eforturi ca să placem tuturor, și din cauza aceasta nu putem place, pe deplin, fiecăruia! În cazul nostru, vă spunem sincer că am vrut să facem o bucurie autorului (după cum credem că v'am făcut și d-voastră în numărul 4 din anul trecut), dar constatăm că bucuria pentru dânsul a fost neplăcere pentru d-voastră! Ce-i de făcut? Care-i necunoscuta din această ecuație? Iată una din multele probleme, și nu este cea mai simplă, pe care tot bietul redactor trebuie s-o rezolve. — Jucul ca scrisoarea este extrem de interesant, însă ne-ar costa prea mult să-l publicăm, pentru că ar fi nevoie de intervenția desenatorului și a zinoografului care să facă clișeu din toate acele figuri. Așteptăm genuri mai ieftine, ca cele din trecut. Ne-ar interesa un joc de cuvinte încrucișate.

GIZICUZI. — Avem impresia că sunteți băiat simpatic, de aceea nu vă putem, adică nu ne permitem să vă răspundem cu același ton. V'ați făcut o idee greșită. „Căutarea la față” este o specialitate de care încă nu ne-am ocupat și pentru că, din câte am auzit până acum, am aflat că este o știință ocultă cu multe ramificații și dedesubturi primejdioase. Este adevărat că noi căutăm mult și căutăm multe, dar la fețe nu căutăm, pentru că nu suntem nici pictori, nici sculptori! Noi simpatizăm la fel și cu unii și cu alții, ba poate mai mult cu cei pe cari credeți că-i... căutăm. Dovadă eforturile pe cari le depunem ca să-i interesăm tot atât ca și pe cei din categoria opusă ținând seamă că prin materialul pe care-l dăm lor, de multe ori, plictisim și desinteresăm pe cei dela oraș cari nu e zis că sunt totdeauna „băieți bine”. Faptul că ați constatat o diferență nu ne surprinde că v'a mirat, pentru că în realitate nu era ceva tocmai de mirare... E vorba numai de o mică eroare, strecurată la prima serie de abonamente, eroare care vă asigurăm că nu se va mai repeta.

DIRIJORII DE COR, cari doresc material nou, se pot adresa la Redacția noastră. Cântările sunt tipărite estetic, pe foi volante ceva mai mari decât formatul din cărțile de cântări. Notele sunt mai mari, vizibile dela distanță, intenționat tipărite pentru coriști. Prețul: 1 exemplar = 10.— lei pagini; dela 10-15 ex. = 2,50 pag.; dela 16-20 ex. = 2.— pag.; dela 21-30 ex. = 1,75 pag.; dela 31-40 ex. = 1,50 pag.; dela 41-50 ex. = 1,25 pag.; dela 50 ex. în sus = 1 leu pagina. La oricare comandă, se adaugă porto. Pentru a scuti taxa de porto, faceți comanda prin și odată cu Cercul Misionar respectiv. La cerete, se va trimite un exemplar de probă gratuit.

NOVA, GALATI. — Pacălelele sunt bune. Câteva dintre ele au fost deja publicate, unele identic, altele sub altă formă. Dacă mai aveți, trimiteți.

SPARMAPIATRA. — Nu cumva aveți și de vânzare? În orice caz, ați fost foarte spiritual, atât în observație cât și în găsierea pseudonimului!

ROȘU S. — Felul cum ați primit vizita „Amicului Tinerimii“ ne obligă să vă adresăm, atât în numele Redacției cât în numele aducătorului, o sinceră și prietenească mulțumire. Prevedem în D-v. un bun colaborator. Dacă puteți, pentru a face mai bine cunoștință cu caracterul revistei, procurați-vă și numerile anterioare. Vă veți da imediat seama cam de ce avem nevoie. Se vede că aveți rutina jocurilor de cuvinte încrucișate, așa că n'o să vă vină prea greu să aranjați bucăți asemănătoare celor publicate, adică, punctele negre să alcătuiască o formă estetică.

CUGUȘTIUC. — Jocul a fost semnat cu un pseudonim, dar deslegările nici cu atât. Dacă am fi avut cel puțin localitatea, v'am fi trecut cu acest pseudonim. Ca să nu pierdeți regularitatea la răspunsuri, nu uitați să semnați deslegările viitoare cu numele D-voastră, amintind că sunteți Cuguștiuc dela No. 1....

Un cerșetor către un trecător:

— Aveți milă de un nenorocit care și-a pierdut un picior.

Trecătorul, preocupat și grăbit:

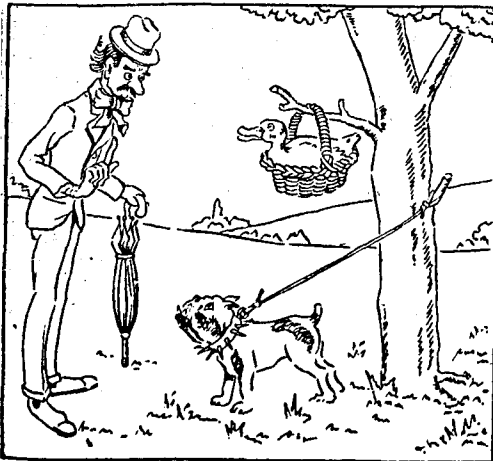
— Regret, dar eu nu l-am găsit.

Intre surzi

„Un' te duci, la pescuit?“

„Nu, mă duc la pescuit“.

„Aha! credeam că te duci la pescuit“.

Intrebare...

și

Răspuns

Kiseleff și sentinela

În vara anului 1831, izbucnind holera în București, se închisese toate barierele cu un cordon militar. Kiseleff, imputernicitul diriguitor de atunci al Munteniei, ieșise într-o zi să se plimbe cu droșca. A umblat pe la Herăstrău, pe la Floreasca și se întoarse pe altă cale spre București. La barieră, sentinela, cu pușca întinsă, taie drumul lui Kiseleff:

— Nazad, că dau foc!

Kiseleff se ridică în droșcă:

— Eu sânt generalul Kiseleff.

— Poți să fii. Du-te la căprarul cordonului și adu-mi hârtie că poți trece.

Generalul se dete jos, scoase un napoleon de aur și-l întinse soldatului:

— Iacă, frate, bacșiș. Lasă-mă să trec.

Sentinela plecă pușca și zise blând:

— Excelență, e holera în oraș și nu pot pune mâna pe bani. Dacă vrei să mă cinstești, aruncă-mi-l, căci din mână n'am voie să iau. Kiseleff aruncă napoleonul. Soldatul puse piciorul pe galben, ca să-l ia în stăpânire, apoi întinse pușca:

— Îndărăt generale, că trag!

— Dar bine, bre, ți-am dat bacșiș....

— Îndărăt, generale!

Și soldatul a tras cocoșul și-a pus arma la ochi. Generalul a trebuit să se întoarcă. Ajuns pe altă cale în București, Kiseleff a poruncit să se afle numele soldatului, căruia i-a mai dat doi napoleoni și l-a făcut căprar, ca răsplată a purtării lui.

Intre prieteni

Un medic se întâlnește cu un prieten pe stradă:

— Doctore, știi că bătrânul Fudulescu, pe care l-ai tratat atâta timp ca bolnav de ficat a murit eri de o boală de stomac?

— Exclus! răspunse indignat medicul. Când eu tratez pe cineva de ficat, apoi de ficat moarte!

BCU Cluj / Central University Library Cluj